

[Busch-Jensen.]

regnede med, at de skulde besvares paa staaende Fod af den højtærede Justitsminister. Det er Ting, som jeg haaber vi kan komme til Bunds i i Udvalget.

Vi har den Opfattelse, den støtter vi paa Lovforslagets Ord — og jeg har det Indtryk, at Flertallet af dette høje Tings Medlemmer er enig med mig —, at naar der i Forslaget staaar, at Fængslingen kan bortfalde, naar det under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder findes forsvarligt, at Løsladelse sker, saa er vi i den Grad ude i det uvisse, at det ikke er forsvarligt paa det Omraade, vi her beskæftiger os med.

Jeg finder i øvrigt ikke Anledning til at sige mere, men kan henholde mig til det, jeg allerede har sagt. Jeg har af det, som andre ærede Medlemmer har sagt fra denne Talerstol, faaet Bekræftelse paa, at de Betænkeligheder, som jeg paa mit Partis Vegne gav Udtryk, deles af Flertallet, og at vi maa have ganske anderledes Oplysninger frem, før vi i det hele taget ved, hvad det er vi skal lovgive om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Paul Holt har Ordet for en kort Bemærkning.

Paul Holt: Jeg tillod mig før at rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister. Jeg tror ikke, den højtærede Minister hørte det eller var til Stede i det Øjeblik, derfor gentager jeg den. Da det gælder om, at disse Sager bliver gennemført hurtigt, forespurgte jeg, hvorvidt man ikke kunde opgive den Praksis, der er indført, at alle Sager for Overtrædelse af Straffelovstilægget skal forelægges Rigsadvokaten, inden Anklageskriftet kan udfærdiges. I sin Tid var det nødvendigt for at faa en bestemt Fremgangsmaade i alle disse Sager, men denne Motivering kan ikke være til Stede mere, og derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Minister, om der kan gøres noget for, at denne Forhaling af disse Sager undgaas, f. Eks. ved at lade Statsadvokaterne udfærdige Anklageskriftet paa egen Haand, som den almindelige Fremgangsmaade er.

Justitsministeren (Elmqvist): Det ærede Medlem Hr. Holt bedes undskylde, at jeg ikke fik besvaret denne Forespørgsel, det er ganske rigtigt, at min Opmærksomhed et Øjeblik var henvendt andetsteds. Jeg har drøftet dette Spørgsmaal med Rigsadvokaten, og jeg skal fortsætte disse Drøftelser om en Ordning, saaledes at alle Spørgsmaal angaaende Tiltale for Overtræ-

delser ikke forelægges Rigsadvokaten. Jeg har Forstaaelsen af, at man allerede er ved at komme noget væk fra det, men som sagt, jeg skal tage Sagen op til yderligere Drøftelse og Overvejelse, idet det er klart, at alt bør gøres for at gøre Fremgangsmaaden ved disse Sagers Behandling saa enkel og saa hurtig som muligt.

Til det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen vil jeg sige, at „misvisende“ var jo egentlig talt lidt kraftigt. Jeg oplyste det ærede Medlem om, at jeg, der jo ikke kan have sat mig ind i alle disse Enkeltheder i Løbet af saa kort Tid, havde faaet opgivet et Tal for de gamle Pladser, men at dertil skulde lægges 3 450, og at man altsaa kom til 8 450 eller der omkring, ca. 8 500, plus ca. 700 paa Sundholm. Deroverfor staaar 17 000 indespærrede, og naar jeg lige har oplyst, at der paa Sundholm er Stuer, hvor der er anbragt 50, ja, endog op til 100, og at ikke alle har Bordplads eller Stoleplads, og naar jeg videre kan oplyse, at i Vestre Fængsel er Forholdet dette, at man i Enmandsceller indtil for kort Tid siden har haft 5 Mand indespærret og nu har 3—4, saa vil enhver dog vist kunne forstaa, at hvad enten Tallet er det ene eller det andet, saa er der noget rent galt med Hensyn til Behandlingen af dem, der er indespærret i Øjeblikket, enten som Varetægtsfanger eller som Afsonere. Derfor er der al mulig Grund til at søge at faa en Aflastning.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om yderligere Oplysninger vil jeg sige, at det er med Vilje, at jeg ikke er kommet ind paa detaillerede Oplysninger om denne Sag. Jeg mener ikke, det vilde være heldigt, om man her fra denne Talerstol i større Udstrækning gjorde Rede for, hvilke Grupper det var, man kunde tænke sig at løslade nogle af. Der er som sagt slet ikke Tale om at løslade gruppevis, der er kun Tale om, at inden for visse Grupper kan man maaske tillade sig at løslade mindre farlige Tilfælde efter individuel Undersøgelse, men jeg synes, det vilde være meget uheldigt at gøre nærmere Rede herfor, navnlig paa et Tidspunkt, hvor der ikke er truffet endelig Bestemmelse herom, og derfor vil jeg finde det rigtigt, at disse Oplysninger kommer i Udvalget, hvad jeg forstaaar, at det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen er enig med mig i.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Busch-Jensen: Jeg vil blot sige, at i det Spørgsmaal gør sig saa mange Misfor-